

- * En afdæmpet udvikling i de offentlige driftsudgifter. *Driftsudgifterne* i såvel kommunerne som i staten holdes på en klart lavere stigningstakt end væksten i samfundet.
- * De offentlige *investeringer* og andre *konjunkturbetingede udgifter* reduceres i 1995.
- * *Skatterne* holdes i ro.

I kombination med den gode økonomiske vækst giver finanslovsforslaget således mulighed for en *samtidig* reduktion af statens underskud (DAU) og skatte- og udgiftstrykket. Der forventes et fald i *DAU-underskuddet* til 45,3 mia.kr. i 1995 svarende til 4,6 pct. af BNP.

Underskuddet på de samlede offentlige finanser forventes at falde til 30,4 mia.kr. i 1995 svarende til 3,1 pct. af BNP. Det er meget tæt på at opfylde ØMU-kriteriet, om at budgetunderskuddet ikke må overstige 3 pct. af BNP.

Udgifts- og skattetrykket falder

I 1995 ventes de samlede offentlige udgifter at udgøre 60,4 pct. af bruttonationalproduktet, når der er korrigeret for bruttoficeringen af kontanthjælp og pensioner.

Der er tale om et fald i udgiftstrykket med 2,5 pct.-enheder i forhold til 1994. Denne udvikling forventes at fortsætte i de følgende år i takt med opsvinget, hvor behovet for indkomstoverførsler falder samtidig med, at der opretholdes en stram styring af de offentlige udgifter.

Skattetrykket der angiver de samlede skatters og afgifters andel af bruttonationalproduktet, falder med ca. 0,2 pct.-enheder fra 49,3 pct. i 1994 til 49,1 pct. i 1995 ekskl. bruttoficering.

Strukturpolitikken styrkes

Øget beskæftigelse på længere sigt og nedbringelse af den offentlige gæld fordrer fortsatte forbedringer af strukturerne i dansk økonomi. Et velfungerende arbejdsmarked, en effektiv og velfungerende offentlig sektor samt gode erhvervsøkonomiske rammebetingelser er væsentlige forudsætninger herfor. Regeringens reformer på disse felter videreføres og udbygges på FFL 1995.

Skattereformen, som gradvist iværksættes frem til 1998, er udformet, så fem grundlæggende strukturhensyn tilgodeses.

For det første nedsættes marginals-katten kraftigt for alle. Det sker også i 1995. For det andet sikrer reformen den tryghed om den fremtidige skattestruktur, som er nødvendig for et velfungerende boligmarked. For det tredje sikrer skattereformen, at der tages større hensyn til miljøet. De knappe naturressourcer beskattes hårdere, mens arbejdsindkomster beskattes mere lempeligt. For det fjerde synliggøres udgifterne ved arbejdsmarkedsindsatsen med de øremærkede arbejdsmarkedsbidrag. Endelig reduceres muligheder for skattetænkning ved udvidelsen af skattegrundlaget og en mere effektiv ligningsindsats.